

[Gerda Møller.]

freds med, at vi nu får en skole uden afsluttende eksamen, men med frivillige afgangsprøver i enkelte fag. Vi ønsker ikke eksamen for eksamens skyld, og vi har også erklæret os parat til at se på formen, men vi ønsker prøver på forskellige niveauer, og de skal afholdes af hensyn til eleverne, af hensyn til skolens funktion som arbejdsplads og af hensyn til den motivation, der ligger i, at man skal stå til ansvar for sit arbejde.

Selv om undervisningsministeren har måttet give indrømmelser på karaktergivningsområdet, er der tale om en svækkelse i forhold til den nugældende ordning, og ministerens tilsagn om at ville sætte et arbejde i gang med henblik på at forenkle den nuværende karakterskala er for mig et yderligere bevis på, hvad vi jo også hørte den socialdemokratiske ordfører var inde på, at man fra socialdemokratiets side ikke er tilhænger af karaktergivning og arbejder på at få den ud af skolen.

Heroverfor mener vi, at karakterer er nyttige både som vejledning for eleven og for erhvervslivet, og vi foretrækker langt karaktergivning i folkeskolen, fremfor at erhvervslivet selv skal foranstalte prøver, eller at det bliver forbindelse eller protektion, der skal afgøre fremtidens stillingsbesættelser.

Med hensyn til de enkelte fag beklager vi, at kristendomsundervisning, dansk og historie ikke er styrket i det omfang, vi har ønsket. Ganske vist skiller man religion ud fra kristendomsundervisningen og åbner mulighed for, at undervisningen i fremmede religioner kan gives enten i forbindelse med orienteringsfagene eller i forbindelse med kristendomskundskab. Men timetallet i hele skoleforløbet nedskæres samtidig for faget kristendomsundervisning fra 13 til 8 ugentlige timer. Godt nok tillægges der i den vejledende timeplan faget 2 ugentlige timer på 4. og 6. klassetrin i stedet for som foreslået 1 ugentlig time på hvert af disse klassetrin, men da det ikke er hverken ministeren eller folketinget, der bestemmer, hvor mange timer der skal undervises i i de enkelte fag, men det er overladt til det lokale initiativ, så er der absolut ingen garanti for den ønskede styrkelse af faget, og på bekostning af hvilket fag skal det ske? For der er jo ikke tale om, at vi udvider timetallet, den ene af

de lige nævnte ekstratimer tages fra faget dansk, og det skal der jo nok være mange der beklager, eftersom alle også ønsker en styrkelse af skolens danskundervisning. Og man må jo ikke glemme, at alle de øvrige fag i forvejen befinder sig i en presset situation. Jeg er altså bange for, at forliget højst indebærer status quo for kristendomsundervisningen som fag.

Vi har tidligere givet udtryk for, hvorledes vi ønsker kristendomsundervisningen styrket. Ud over det nuværende timetal samt en forsvarlig og anstændig undervisning på alle klassetrin går vi ind for, at eleverne i dette fag som i andre kundskabsmeddelende fag får en mulighed for at blive bedømt gennem en eller anden form for afsluttende prøve og karakterer. Det må være sådan, at eleverne kan dokumentere, hvad de har lært i dette fag som i andre. Med hensyn til fritagelsesmuligheden for eleverne mener vi også, at dette fag bør ligestilles med andre kundskabsmeddelende fag.

Med hensyn til faget historie er vi stærkt utilfredse med, at faget ikke er obligatorisk efter 7. klasse, men gøres til et valgfrit fag på linje med maskinskrivning og fotolære. Det er kun en ringe trøst, at der i betænkningen står, at hvad faget samfundsorientering angår, ønsker udvalget at understrege vigtigheden af, at historisk viden i forbindelse med valgte emner inddrages som en nødvendig baggrund i undervisningen, for lige i samme åndedræt står der, at der også skal lægges vægt på, at eleverne får kendskab til praktiske samfundsforhold som f. eks. låneforhold, afbetalingskøb og huskøb. Ja, så ser man altså efter min mening tydeligt den tilbagetrukne plads, man trods alt giver faget historie. Vi finder det yderst beklageligt, at man ikke sikrer eleverne i de ældste klasser et reelt kendskab til vort lands historie. Den, der ikke kender noget til historie, har svært ved at vurdere den kultur, han lever i, og kan derfor blive et let bytte for de forskelligeslags strømninger i samfundet, og den, der er et let bytte for mange strømninger, bliver let rodløs, det vil sige, han bliver uden fast målsætning for sit liv, han mister sin identitet, og han bliver et menneske uden kraft. I forvejen er vi jo godt på vej her i Danmark til at blive et frustreret folk uden identitet og ude af stand til at skabe sammenhold og kultur. Det kan ikke være sko-